

Scénář pro 3 hlasy:

J: Ježíš

U: učedníci

O: ostatní

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Marka.

O: Bylo dva dni před velikonoce a svátky nekvašeného chleba. Velekněží a učitelé Zákona hledali příležitost, jak by se Ježíše Istí zmocnili a jak by ho připravili o život; říkali totiž: „Jenom ne o svátcích, aby nedošlo ke vzbouření lidu.“

J: Když byl Ježíš v Betánii v domě Šimona Malomocného, přišla k němu při jídle žena s alabastrovou nádobkou drahocenného oleje z pravého nardu, rozlomila nádobku a olej mu vylila na hlavu.

U: Někteří to však těžce nesli a mezi sebou si říkali: „Nač došlo k takovému plýtvání tím olejem? Vždyť se ten olej mohl prodat za víc než tři sta denárů a mohli jsme je dát chudým.“

A zlobili se na ni.

J: Ježíš však řekl: „Nechte ji! Proč jste na ni zlí?

Vykonala na mně dobrý skutek. Vždyť chudé máte mezi sebou

vždycky a můžete jim prokazovat dobrodiní, kdykoli chcete, mne však vždycky nemáte. Udělala, co mohla: už napřed moje tělo pomazala k pohřbu. Amen, pravím vám: Všude na celém světě, kde bude hlásáno evangelium, bude se na její památku vypravovat také o tom, co vykonala.“

U: Jidáš Iškariotský, jeden z Dvanácti, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil.

O: Jak to uslyšeli, zaradovali se a slíbili, že mu dají peníze.

U: Hledal tedy vhodnou příležitost, jak by ho zradil.

U: První den o svátcích nekvašeného chleba, když se zabíjel velikonoční beránek, zeptali se učedníci (Ježíše):

„Kam chceš, abychom ti šli připravit velikonoční večeři?“

J: Tu poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do města, a (tam) vás potká člověk, který ponese džbán vody.

Jděte za ním, a kam vejde, řekněte hospodáři:

‘Mistr vzkazuje: Kde je pro mě večeřadlo, v kterém bych mohl se svými učedníky jíst velikonočního beránka?’

On vám ukáže velkou horní místnost opatřenou lehátky a připravenou. Tam nám přichystejte večeři!“

U: Učedníci odešli, přišli do města a našli všechno tak, jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka.

J: Večer přišel Ježíš s Dvanácti. Když byli u stolu a jedli, řekl: „Amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí.“

U: Zarmoutili se a začali mu říkat jeden přes druhého: „Jsem to snad já?“

J: Odpověděl jim: „Jeden z Dvanácti, který si se mnou namáčí v téže míse. Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, který Syna člověka zradí. Pro toho člověka by bylo lépe, kdyby se nebyl narodil.“

U: Když jedli, vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával jim ho se slovy:

J: „Vezměte. To je mé tělo.“

U: Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim:

J: „To je má krev, (krev) nové smlouvy, která se prolévá za všechny. Amen, pravím vám: Už nikdy nebudu pít z plodu révy až do toho dne, kdy z nového (plodu) budu pít v Božím království.“

U: Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu.

J: Ježíš jim řekl: „Všichni se pohoršíte, neboť je psáno: 'Budu bít pastýře, a ovce se rozprchnou.'

Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje.“

U: Petr mu (na to) řekl: „I kdyby se všichni pohoršili, já ne!“

J: Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, že ty dnes, této noci, dříve než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“

U: Ale on ještě rozhodněji tvrdil: „I kdybych měl s tebou jít na smrt, nezapřu tě!“

Stejně tak mluvili všichni.

Přišli k venkovskému dvorci zvanému Getsemany.

J: Ježíš řekl učedníkům: „Posed'te tady, až se pomodlím.“

U: A vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana.

J: Pak se ho zmocnila hrůza a úzkost. Řekl jim:

„Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!“

Trochu poodešel, padl na zem a modlil se, aby ho, jestliže je to možné, minula ta hodina.

Řekl: „Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mě tento kalich! Avšak ne co já chci, ale co ty (chceš).“

Potom se vrátil a našel je, jak spí.

Řekl Petrovi: „Šimone, spíš? To jsi nemohl ani jednu hodinu bdít? Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení.

Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“

A zas odešel a modlil se stejnými slovy.

Znovu se vrátil a našel je, jak spí,

U: protože se jim únavou zavíraly oči, takže nevěděli, co by mu odpověděli.

J: Přišel potřetí a řekl jim: „Ještě spíte a odpočíváte? - Už dost! Přišla ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle, je tady můj zrádce.“

U: Když ještě mluvil, hned se objevil Jidáš, jeden ze Dvanácti,

O: a s ním celý houf s meči a kyji, (jak je poslali) velekněží, učitelé Zákona a starší.

U: Jeho zrádce s nimi smluvil znamení: „Koho políbím, ten to je; toho se chopte a obezřetně ho odved'te!“ A když (Jidáš) přišel, hned přistoupil (k Ježíšovi) a řekl: „Mistře“ a políbil ho.

O: Oni pak vztáhli ruce na (Ježíše) a zmocnili se ho.

U: Jeden z okolostojících však vytasil meč, udeřil veleknězova služebníka a uťal mu ucho.

J: Ježíš jim řekl: „Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji, abyste mě zatkli. Býval jsem den co den u vás v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mě. Nuže, ať se splní (výroky) Písma!“

U: Tu ho všichni opustili a utekli.

Jeden jinoch šel za ním, měl pouze lněné plátno přehozené

přes holé tělo. I toho se chtěli zmocnit, ale on jim nechal plátno v rukou a utekl nahý.

J: Ježíše odvedli k veleknězi.

O: Tam se shromáždili všichni velekněží, starší a učitelé Zákona.

U: Petr šel zpovzdálí za ním až dovnitř do veleknězova dvora; sedl si mezi služebníky k ohni a ohříval se.

J: Velekněží a celá velerada hledali nějaké svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti, ale nenacházeli.

O: Mnozí sice proti němu lživě vypovídali, ale jejich výpovědi nebyly shodné. Někteří pak vystoupili a lživě proti němu vypovídali: „My jsme ho slyšeli, jak říkal: Já zbořím tento chrám, udělaný rukama, a ve třech dnech vystavím jiný, rukama neudělaný.“ Ale ani v této věci nebylo jejich svědectví shodné. Tu povstal velekněz, (postavil se) doprostřed a zeptal se Ježíše: „Nic neodpovídáš na to, co tito (lidé) proti tobě vypovídají?“

J: On však mlčel a vůbec nic neodpověděl.

O: Velekněz se ho znovu zeptal: „Ty jsi Mesiáš, syn Požehnaného?“

J: Ježíš odpověděl: „Tys (to) řekl. A uvidíte Syna člověka, jak sedí po pravici Všemohoucího a jak přichází v nebeských oblacích.“

O: Tu roztrhl velekněz své roucho a prohlásil:

„Nač ještě potřebujeme svědky? (Právě) jste slyšeli rouhání. Co o tom soudíte?“

Oni všichni prohlásili, že je hoden smrti. Někteří začali na něho plivat, zahalovali mu tvář, tloukli ho pěstmi a říkali mu:

„Ukaž, že jsi prorok!“ Také služebníci se do něho pustili a bili ho.

U: Petr byl dole na dvoře a přišla tam také jedna z veleknězových služek.

O: Když uviděla Petra, jak se ohřívá, podívala se na něj a řekla: „Ty jsi také byl s tím nazaretským Ježíšem!“

U: Ale on to zapřel: „Nevím ani nerozumím, co povídáš.“ Pak šel ven k prostranství u brány. A kohout zakokrhal.

O: Ta služka tam Petra uviděla a hned zase začala říkat (lidem), kteří tam stáli: „To je jeden z nich.“

U: Ale on opět zapíral.

O: Za chvíli zase řekli Petrovi ti, kteří tam stáli:

„Opravdu, patříš k nim, vždyť jsi přece Galilejec.“

U: On se však začal zaklínat a přísahat. „Neznám toho člověka, o kterém mluvíte!“ A hned zakokrhá kohout podruhé.

Tu si Petr vzpomněl na slovo, které mu Ježíš řekl:

„Než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“

A propukl v pláč.

J: Hned zrána velekněží se staršími a učiteli Zákona, to je celá velerada, vynesli rozhodnutí, dali Ježíše v poutech odvést a vydali ho Pilátovi.

O: Pilát se ho otázal: „Ty jsi židovský král?“

J: On mu odpověděl: „Ty (to) říkáš.“

O: Velekněží proti němu přednesli mnoho žalob.

Pilát se ho znovu zeptal: „Nic neodpovídáš? Hleď, co všechno na tebe žalují!“

J: Ježíš však už vůbec nic neodpověděl, až se Pilát divil.

O: O svátcích jim (vladař) propouštěl vězně, o kterého požádali. Právě byl ve vězení jistý Barabáš ještě s jinými vzbouřenci, protože se při vzpouře dopustili vraždy.

Lid přišel nahoru a začal Piláta prosit o to, co pro ně vždycky dělával.

Pilát jim na to řekl: „Chcete, abych vám propustil židovského krále?“ Věděl totiž, že ho velekněží vydali z nenávisti.

Velekněží však poštvali lid, ať jim raději propustí Barabáše.

Pilát se jich znovu zeptal: „Co tedy mám udělat s tím, kterému říkáte židovský král?“

Oni začali křičet: „Ukřižuj ho!“

Pilát jim namítl: „Ale co udělal špatného?“

Oni však křičeli ještě víc: „Ukřižuj ho!“

Pilát chtěl lidu vyhovět, proto jim propustil Barabáše.

J: Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.

O: Vojáci ho odvedli dovnitř dvora, to je do vládní budovy, a svolali celou četou.

J: Oblékli mu rudý plášť, upletli trnovou korunu a nasadili mu ji.

O: Pak ho začali pozdravovat: „Buď zdráv, židovský králi!“

J: Bili ho rákosovou holí po hlavě, plivali na něj, klekali na kolena a holdovali mu.

O: Když se mu dost naposmívali, svlékli mu rudý plášť, oblékli mu zase jeho šaty a vyvedli ho, aby ho ukřižovali.

J: Jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole a šel kolem – otce Alexandrova a Rufova – přinutili, aby nesl jeho kříž.

O: Přivedli ho na místo, kterému se říkalo Golgota, což znamená v překladu Lebka.

J: Dávali mu víno s přimíchanou myrhou, ale on ho nepřijal.

O: Přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty: losováním o nich rozhodli, co si kdo má vzít.

J: Bylo devět hodin dopoledne, když ho ukřižovali.

O: Jeho provinění hlásal nápis: „Židovský král“.

J: Zároveň s ním ukřižovali dva zločince, jednoho po jeho pravici, druhého po levici.

O: Ti, kdo přecházeli okolo, potupně proti němu mluvili, potřásali hlavou a říkali: „Hleďme, chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět! Zachraň sám sebe a sestup z kříže!“ Stejně tak se mu mezi sebou posmívali i velekněží a učitelé Zákona a říkali: „Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Mesiáš, izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, abychom to viděli a uvěřili!“

J: Tupili ho i ti, kdo byli spolu s ním ukřižováni.

O: Když bylo dvanáct hodin, nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne.

J: Ve tři hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem:
„Eloi, Eloi, lema sabachthani?“, to je v překladu:
„Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

O: Když to uslyšeli někteří z těch, kdo stáli kolem, řekli:
„Hleďte, volá Eliáše!“ Jeden z nich odběhl, namočil houbu do octa, nastrčil ji na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít;
říkal přitom: „Počkejte, chceme vidět, zdali ho Eliáš přijde sejmut!“

J: Ježíš však vydal mocný hlas a vydechl naposled.

Chvilé tiché modlitby vkleče.

O: Tu se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů.

Když setník, který stál při tom naproti němu, uviděl,
že tak vydechl naposled, prohlásil:
„Tento člověk byl opravdu Syn Boží!“

U: Zpovzdálí také přihlížely (některé) ženy, mezi nimi Marie Magdalská, Marie, matka Jakuba Mladšího i Josefa, a Salome. Ty ho následovaly a sloužily mu už tehdy, když působil v Galileji – i mnoho jiných, které spolu s ním přišly do Jeruzaléma.

O: Mezitím už nastal večer.

U: Protože byl den příprav před sobotním svátkem, přišel vážený člen velerady Josef z Arimatie, který sám také očekával Boží království, a odvážně šel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo.

O: Pilát se podivil, že by už zemřel. Dal si proto zavolat setníka a ptal se ho, zdali je už mrtev. Když mu to setník potvrdil, daroval Josefovi mrtvé tělo.

U: Ten koupil Iněné plátno, sňal tělo, zavinul ho do plátna a uložil do hrobky, která byla vytesaná ve skále, a před vchod do hrobky přivalil kámen.

Marie Magdalská a Marie, matka Josefova, se dívaly, kam byl (Ježíš) položen.